

סוריה צבא העמלים

שם חדש מעסיק את דמשק: האלד ג'ונדי. הוא יושב ראש האיגודים המקצועיים, ואף כי אינו יושב בממשלה, הוא נחשב לאחד האנשים החשובים בסוריה. הענק המקריח, בעל השפם הגייגני הגדול, הוא מפקד המישמר האזרחי, שכבר זכה לי כינוי המישמר האדום. "אבו סלימן", כפי שנוהגים לקרוא לו בחיבה, אינו מסתיר את קירבתו למפלגה הקומוניסטית, ואינו נלאה מלהשתמש בסיסמאות ובמונחים, שקודשו כבר במהפכה הבולשביקית. הוא גם אינו שונא פירסומת: אין כמעט עתונאי זר שי אינו מתקבל אצלו לראיון. הוא אוהב במיוחד לקחת את אורחיו החשובים לביקור בכתי החרושת הגדולים, במבואות דמשק. מתארת עתונאית צרפתית אחד מביקורים אלה:

נסענו לשני מפעלים מולאמים: אחד לי מוצרי גומי המעסיק 500 עובדים, השני לזכוכית המעסיק אלף פועלים. אך ראו הפועלים את ג'ונדי, נתקפו בהתלהבות. הוא הקפיד לתרגם לנו את קריאות ה"פועלים. פועלים וחייילים — חיות מאוחדת נגד הבורגנות!" על החייילים להילחם עם הפועלים העניים! "תחי האחדות הערבית ו" הסוציאליזם!" "בוז לחוסיין, לפייצל ול" אימפריאליזם!"

ותמיד, אחרי כל סיסמה, הקריאה ההמונית, מלווה באגרופים קמוצים: "נשק! תנו נשק לפועלים!"

מהנמר למטה. למעשה, אין הבעייה כיום מתן נשק לפועלים. הם כבר קיבלו כמויות עצומות, למחרת נסיון ההפיכה הי כושל של סלים חאטום וחבריו, לפני כי חודשיים, הבעייה היא להשאיר את הנשק הזה בידי הפועלים — ולאמן אותם בפעולתו.

בפני אורחים המבקרים במשרדו הרחב, בו מסתובבים בלי הרף אנשי המיליציה הפועלית במדיהם הכחולים, מתנאה ג'ונדי: "שעתים אחרי שניתנה האזהרה על כונו תיו של חאטום, היו כבר 2000 פועלים חמושים ברחובות. מאז גדל בהתמדה מספר

האלד ג'ונדי מספק לסוג זה של קצינים סיבות בלי הרף להתנגדות. אחרי מישמרות הפועלים, המאורגנים לפי מקומות העבודה או רובעי המגורים, מתחיל עתה ג'ונדי ל" ארגן חלק מצבאו במתכונת "לאומית". שינוי נוסף, המרגיז את הקצונה השמ"רנית: הקמת יחידות של חיילות. קשה לדעת מה יהיה ערכן הצבאי של יחידות כאלה. במיקרה של התנגשות או של מלחמת-רחוק, אבל בינתיים הפך אותן ג'ונדי ליחידות ראמה ולמוקדים חברתיים. מה עוד, שהן מורכבות לא מפועלות, כי אם מסטודנטיות ותלמידות-תיכון.

הצאית או מכנסיים? הסיסמה הי

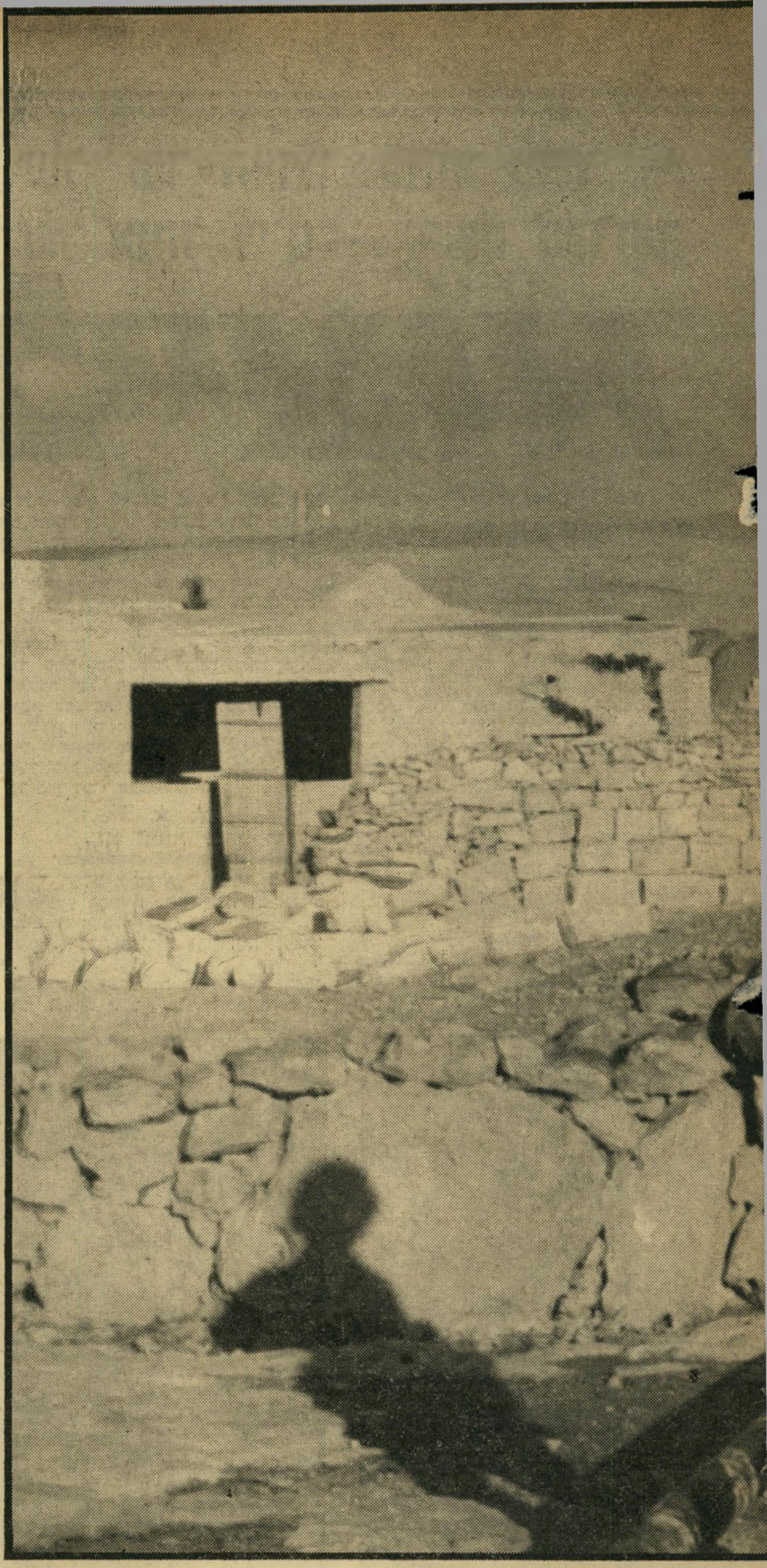
סטודנטית במישמר האזרחי
"נשק! תנו נשק לפועלים!"

ח"ן סורי מתאמן בתרגילי סדר ונשק גם הצאית, גם מכנסיים

מדיכחה את יחידות הח"ן של ג'ונדי היא פשוטה: "מעמד שווה פירושו חובות שוות!" כאשר החלו האימונים הראשונים ברובים מיושנים, ובתרגילי סדר, חיפתה ההתלהבות המהפכנית על כל הבעיות, אולם כאשר עבר השלב "הפרטיזני", התעוררה בעיה רצינית: מה יהיו מדי הח"ן הפועלי? היו שתי הצעות: להלביש את הבנות מכנסיים; ולהשאיר אותן בתצאיות. לבסוף התקבלה פשרה: בנות הח"ן של ג'ונדי לובי שות מכנסיים ארוכים — ועל המכנסיים הצאית.

המישמרות החמושים. מנהיג הפועלים — שהתחיל את הקאריירה שלו כסוחר בנמל לאטקיה — סומך על כמה מראשי השלטון הסורי, כי יאפשרו את חינוך המישמר האזרחי. אלה אינם מתערבים בענייני המישמר האזרחי. הם רק מבטיחים את התפתחותו, ללא הפרעה מצד גורמים הרואים בצבא העמלים גוף בלתי-רצוי. **בנות הח"ן.** במידה שקיימת התנגדות כזו לחינוכו של צבא הפועלים, היא מתרכזת בקרב קציני הצבא הסורי.

לב סמוע

האחיר הירדני הופיעו בשמי הגיורה. מיראזים הוונקו לקראתם. בעוד שמיני 21 נחשב למסוס מקביל למיראז הצרפתי, הרי נחשב ההאנטר הבריטי לנחות בתכונותיו המיבצעיות מן המיראז. הוא שוה, בערך, לסופר מיסטר. המטוסים הירדנים לא הספיקו להתערב בקרב היבשתי, נכנסו לקרב אחירי עם המיראזים. ברדיפה קצרה ורב-תהפוכות, נפגע האנטר אחד, והתרסק על חופו של ים-המלח. הוא טס בגובה של 20 מטרים בלבד, כאשר נפגע. ארבעת המיראזים חזרו לצד הישראלי, מבלי להתערב אף הם בקרב היבשתי. אולם הם שיהררו מעל לשטח ירדן את מיכלי-הדלק הנשירים שלהם — והמיכלים הוצגו כחלקי שני מטוסים שהופלו כביכול. בינתיים ניגשו חוליות הכוח העיקרי לביצוע משימתן המוצהרת: פיצוץ 40 מבתי סמוע, כדי שפעולת-העונשין תרתיע להבא תושבים מלתחם מחסה לחבלנים. ההסבר: חבלני אל-פחא, שפעלו ברציפות באזור זה, הם בני האזור, וכמה מהם אף תושבי סמוע.

כאשר התכוננו הכוחות הישראליים לסגת,

כאשר חצו המשוריינים את קו שביתת-הנשק, בשעה 9.45 בבוקר, הם נשאו עימם את גופתו של רבי-סרן יואב שחם (31) מעקרון, שנהרג מצרור בראש. הרבי-סרן הירדני, שגסס בעת ההעברה, מת בבית-החולים.